

Административен съд - Габрово

Административно дело №
36/2020г.

ГР.ГАБРОВО УЛ.РАЙЧО КАРОЛЕВ
4

Административно отделение

№ на страната в списъка
на лицата за призоваване 2
22.7.2020 г.

№3370 ОБЩИНА - ДРЯНОВО

Вх. № 1102-8/
27.07.2020г.

ОБС

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

До ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ДРЯНОВО
като Ответник
Област ГАБРОВО ГР. ДРЯНОВО УЛ.БАЧО КИРО № 19

С настоящото Ви съобщаваме, че в предвидения от АПК срок не са постъпвали касационни жалби и протести п-в Решение № 72/25.06.2020г. по Административно дело № 36/2020г. на Административен съд - Габрово, поради което следва да изпълните задължението си по чл. 194 от АПК, да обнародвате решението, съобразно дадените в него указания!

С писмена молба можете да заявите желание да ползвате правна помощ, при необходимост и право за това.

Забележка: Лица, чрез които не може да бъде връчено съобщението, съгласно чл.46, ал.3 от ГПК ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ - ПРОКУРОР В РАЙОННА ПРОКУРАТУРА ГР. ГАБРОВО

/ насрещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

ДЕЛОВОДИТЕЛ :

///

Административен съд - Габрово

Административно дело №
36/2020г.

ГР.ГАБРОВО УЛ.РАЙЧО КАРОЛЕВ №

4

Административно отделение

№ на страната в списъка
на лицата за призоваване 2
25.6.2020 г.

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ДРЯНОВО
Вх. № 1102-8/01.07.2020 г.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

До ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ДРЯНОВО

като Ответник

Област ГАБРОВО ГР.ДРЯНОВО УЛ.БАЧО КИРО № 19

Приложено, връчваме Ви препис от Решение № 72/25.6.2020г. по
Административно дело № 36/2020г., постановено от Административен съд -
Габрово, Административно отделение .

Решението подлежи на обжалване, както е посочено в него.

Забележка: Лица, чрез които не може да бъде връчено съобщението,
съгласно чл.46, ал.3 от ГПК ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ - ПРОКУРОР В РАЙОННА ПРОКУРАТУРА
ГР. ГАБРОВО

/ насрещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. Габрово, 25.06.2020 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на двадесет и седми май две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛИН КОСЕВ

**ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ КИРОВА-ТОДОРОВА
ДАНИЕЛА ГИШИНА**

при секретаря **РАДИНА ЦЕРОВСКА** и с участието на прокурор **СТОЯН ПЕТКОВ** като разгледа докладваното от съдия Д. Гишина адм. дело № 36 по описа за 2020 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по протест на прокурор при Районна прокуратура – Габрово против актуалните редакции на чл. 24, ал. 1; чл. 40, ал. 4; чл. 48, ал. 2, т. 5; чл. 49, ал. 1, 2 и 6; чл. 51, ал. 1, 2, 3 и 5; чл. 52, ал. 4 и чл. 59, ал. 1, т. 5 от Наредбата за определянето и администрирането на местните данъци на територията на Община Дряново, приета с Решение № 34 от 28.01.2008 година на Общински съвет – Дряново.

В протеста се развиват доводи за незаконосъобразност на атакуваните разпоредби поради противоречието им с нормативни актове от по-висок ранг – Закон за местните данъци и такси, прави се искане за отмяна на протестираните текстове от Наредбата.

В открито съдебно заседание за Районна прокуратура – Габрово не се явява представител.

Ответната страна Общински съвет – Дряново не се представлява в открито съдебно заседание, не се заявява становище по протеста.

Представителят на Окръжна прокуратура – Габрово дава заключение за основателност на протеста и отмяна на атакуваните текстове от Наредбата.

Подаването на протеста е съобщено по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 и ал. 2 от АПК, като обявление е публикувано в бр. 23 от 14.03.2020 година на „Държавен вестник“ /л. 155/, обявено е на таблото на Административен съд – Габрово /л. 158/ и интернет страницата на Върховен административен съд /л. 154/. Не са постъпвали искания за присъединяване или встъпване по реда на чл. 189, ал. 2 от АПК от други лица.

Съдът намира протеста за допустим, като подаден от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Наредбата, срещу текстове от която е подаден процесният протест, представлява подзаконов нормативен акт, приет от общински съвет. Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето. В случая няма данни да е нарушено и уреденото в чл. 187, ал. 2 от АПК правило за еднократност на оспорването на подзаконов нормативен акт.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда на чл. 168, ал. 1-3 във връзка с чл. 146 и чл. 196 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Наредбата за определянето и администрирането на местните данъци на територията на Община Дряново е приета с Решение № 34 от 28.01.2008 година на Общински съвет – Дряново /л. 49/.

Съгласно Решение № 34 от 28.01.2008 година на Общински съвет – Дряново процесната Наредба е приета на основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ и чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/. Според чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ гласи, че общинският съвет определя с наредба размера на данъците по ал. 1 при условията, по реда и в границите, определени с този закон.

Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ наредбата се издава за прилагане на отделни разпоредби или други подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а според чл. 8 от ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени с тях обществени отношения с местно значение. В същия смисъл са и разпоредбите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 3 от АПК. Като компетентни да издават нормативни /подзаконови/ административни актове разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от АПК сочи изрично овластените от Конституцията или закон органи, в какъвто смисъл е и по-общата разпоредба, доколкото се отнася до всички нормативни актове, на чл. 2, ал. 1 от ЗНА. Като колективен орган на местното самоуправление по смисъла на чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА, общинският съвет е овластен да издава нормативни актове, с които урежда, съобразно нормативни актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение. В чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА са изброени правомощията му, а съгласно ал. 2 на чл. 21 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения.

Анализът на посочените по-горе разпоредби сочи, че общинският съвет е компетентният орган да приема наредби от местно значение, и в частност да приеме наредба, с която да определи размера на данъците по ал. 1 на чл. 1 от ЗМДТ при условията, по реда и в границите, определени със ЗМДТ, по силата на законовата делегация по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ, каквато е Наредбата, текстове от която са оспорени с процесния протест. От направения по-горе преглед на нормативната уредба следва изводът, че нормотворческите правомощия на общинския съвет произтичат от закона и се ограничават до предмета, посочен в чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ.

Съгласно правилото на чл. 192а от АПК /нов – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г./ компетентността на органа за издаване на подзаконовия нормативен акт се преценява към момента на издаването му, а съответствието на подзаконовия нормативен акт с материалния закон се преценява към момента на постановяване на съдебното решение.

Протестираната разпоредба на чл. 24, ал. 1 от процесната Наредба предвижда, че данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимия имот в размер: 1. За жилищните имоти на физически и юридически лица – 1 на хиляда и 2. За имоти на юридически лица – 1,5 на хиляда. В протеста се развиват доводи за незаконосъобразност на текста поради противоречие с чл. 22 от ЗМДТ. Редакцията на чл. 22 от ЗМДТ, в сила от 01.01.2019 година, гласи следното:

Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка:

1. за недвижимите имоти, с изключение на недвижимите имоти по т. 2, в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот;
2. за жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24

Февруари 2012 г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма, в граници, както следва:

а) от 5 до 7 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот – за имотите, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, включени в списъка по т. 2;

б) от 4,5 до 6 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот – за имотите, включени в списъка по т. 2, извън тези по буква "а".

С Решение № 4 от 09.04.2019 година по конст. дело № 15/2018 година Конституционният съд на Република България обявява противоконституционност на разпоредбата на чл. 22 от ЗМДТ с посоченото по-горе съдържание. Ако до преди време в такава хипотеза се считаше, че се възстановява действието на закона – в частност на чл. 22 от ЗМДТ, в редакцията преди изменението му от влизане в сила на решението на съда – по аргумент от Решение № 22 от 31.10.1995 година по конст. д. № 25/1995г на Конституционния съд, то към днешна дата съгласно Решение № 3 от 28.04.2020 година на Конституционния съд по конст. дело № 5/2019 година /обн., ДВ, бр. 42 от 12.05.2020 година/, решението на Конституционния съд, с което закон, изменящ или отменящ действащ закон, се обявява за противоконституционен, няма възстановително действие.

Съобразявайки се с правилото на чл. 192а от АПК, че съответствието на подзаконовия нормативен акт с материалния закон се преценява към момента на постановяване на съдебното решение, настоящият съдебен състав намира протеста в тази част за основателен предвид следното: След като с Решение № 4 от 09.04.2019 година по конст. дело № 15/2018 година Конституционният съд на Република България обявява противоконституционност на разпоредбата на чл. 22 от ЗМДТ с посоченото по-горе съдържание и по силата на Решение № 3 от 28.04.2020 година на Конституционния съд по конст. дело № 5/2019 година /обн., ДВ, бр. 42 от 12.05.2020 година/, според което решението на Конституционния съд, с което закон, изменящ или отменящ действащ закон, се обявява за противоконституционен, няма възстановително действие, то налице е законов вакуум и липсва правна норма в ЗМДТ, която да определя границите, в които общинският съвет е овластен да определи размера на данъците, вкл. и на данъка върху недвижимите имоти, с наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ. От посоченото следва, че приетите в чл. 24, ал. 1 от процесната Наредба промили не почиват на никаква законова опора, а това е в противоречие с чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ, както и в противоречие с чл. 141, ал. 3 от КРБ, тъй като липсва закон, който да определя в какви граници общинският съвет може да определи размера на конкретен данък.

Според чл. 40, ал. 4 от Наредбата алинея 1 /“Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин“/ не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови. Посочената разпоредба се протестира с доводи за противоречие с чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ, според която от обхвата на нормата са изключени МПС, които не са регистрирани за движение в страната; двете групи МПС не са еднозначни с довода, че е преминало от едната към другата категория при промяната в ЗМДТ, публикувана в ДВ, бр. 95 от 2009 година, в сила от 01.01.2010 година. Според редакцията на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ, в сила от 01.01.2020 година алинея 1 /“Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин“/ не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

В случая законовият текст обвързва недължимостта на данъка с факта на придобиването на МПС преди първоначалната му регистрация за движение в страната, а не с това дали МПС е внесено в страната като ново. Противоречието на чл. 40, ал. 4 от Наредбата с чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ е очевидно, но в случая е по-важно това, че с разпоредбата на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ се въвежда данъчно облекчение за отговарящите на законовите критерии МПС, каквото облекчение по аргумент от чл. 60, ал. 2 от КРБ може да бъде въведено само със закон. Определянето на кръга на подлежащите на облагане с данък обекти е в прерогативите на законодателната власт в лицето на Народното събрание, като по отношение на данъка при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин този кръг е посочен именно в чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ и извън предметния обхват на правомощието на общинския съвет по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ е да определи кръга, респ. да включи и/или изключи от очергания в закона кръг на подлежащите на облагане с данъка обекти. Нарушена е и разпоредбата на чл. 8 от ЗНА, като са уредени отношения, които вече са уредени от нормативен акт от по-висока степен. Изложеното обуславя нищожност на чл. 40, ал. 4 от Наредбата поради липса на компетентност от страна на общинския съвет.

С процесния протест се протестира и разпоредбата на чл. 48, ал. 2, т. 5 от Наредбата. От представената по делото преписка се установява, че горепосоченият текст е отменен с Решение № 552 от 31.01.2019 година на Общински съвет – Дряново. По неизвестни причини, към момента на депозиране на протеста, на интернет страницата на Община Дряново процесната Наредба е била публикувана в редакция, в която разпоредбата на чл. 48, ал. 2, т. 5 от Наредбата е съществувал и не е било налице отбелязване, че Наредбата е била изменяна през 2019 година, поради което протестиращата страна изрично е заявила, че поддържа протеста и в тази му част. В придружаващото преписката писмо /л. 28-31/ е посочено, че в сайта на Община Дряново е допуснат пропуск и последната редакция на процесната Наредба не е била публикувана веднага след приемането на Решение № 552 от 31.01.2019 година на Общински съвет – Дряново, който пропуск вече е отстранен. При извършена служебна проверка на интернет страницата на Община Дряново, секцията за Общински съвет – Дряново /http://www.dryanovo.bg/uploads/docs/3833_bg_Naredba-danyci_akt.Resh.552-31.1.2019.pdf/ се установява, че на 12.03.2020 година процесната Наредба е публикувана в редакция, в която е отразена отмяната на чл. 48, ал. 2, т. 5, извършена с Решение № 552 от 31.01.2019 година на Общински съвет – Дряново /налична и по делото – л. 126-138/ , като последното е представено по делото като част от административната преписка /л. 122-125/. При така установените факти настоящият съдебен състав намира, че е налице отрицателна предпоставка за воденето на настоящото производство, тъй като посочената по горе разпоредба от Наредбата е била отменена преди подаване на процесния протест, като обнародването на отмяната – като условие за влизане в сила на отмяната - е станало след подаване на протеста, т.е. към момента на постановяване на настоящото съдебно решение протестираната разпоредба липсва като правна норма в действащото право и това лишава протеста от предмет в тази му част, което налага оставяне на протеста без разглеждане и прекратяване на производството в тази му част.

Чл. 49, ал. 1, 2 и 6 от Наредбата се протестират с доводи, че ЗМДТ в актуалната редакция в сила от 01.01.2019 година въприема друга философия за изчисляване на данъка върху превозните средства като за леки и товарни автомобили с технически допустима маса не повече от 3,5 тона той се състои от 2 компонента – имуществен и екологичен; по отношение на ремаркетата – по силата на чл. 55, ал. 2 от ЗМДТ законоустановените граници се отнасят не за ремаркетата въобще, а само за тези, които са за леки и товарни автомобили с технически допустима маса не повече от 3,5 тона; твърди се противоречи с чл. 55, ал. 1, т. 1 и 2, ал. 2 и ал. 6 от ЗМДТ. При извършена

служебна проверка на интернет страницата на Община Дряново, секцията за Общински съвет – Дряново, се установява, че след подаване на протеста процесната Наредба е публикувана в редакция след измененията с Решение № 552 от 31.01.2019 година на Общински съвет – Дряново, засягащи и чл. 49, ал. 1, 2 и 6 от Наредбата. Посоченото Решение е представено по делото като част от административната преписка /л. 122-125/, както и заверен препис на текст от Наредбата в редакцията след измененията с Решение № 552 от 31.01.2019 година на Общински съвет – Дряново /л. 126-138/. При така установените факти настоящият съдебен състав намира, че е налице отрицателна предпоставка за воденето на настоящото производство по чл. 159, т. 3 от АПК във връзка с чл. 196 от АПК, тъй като оспорената разпоредба е оттеглена с изменението ѝ по нормативен ред, като обнародването на изменението – като условие за влизане в сила – е станало след подаване на процесния протест. Протестът следва да бъде оставен без разглеждане в тази му част, а производството по делото - прекратено. В случая не е налице изявление за изменение на предмета на оспорването, което да се счита за заявено и срещу новата редакция на горепосочените разпоредби, а и подобно изявление би било недопустимо. В настоящата хипотеза протестирането на новите редакции, ако е налице преценка, че също противоречат на нормативен акт от по-висок ранг, може да бъде реализирано само с подаването на нов протест, с изпълнение на процедурата по чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 и 2 от АПК, и при нова преценка за допустимост на протеста.

Разпоредбите на чл. 51, ал. 1, 2, 3 и 5 от Наредбата се протестира с доводи за несъответствие с чл. 59 от ЗМДТ, тъй като новото законодателно решение в сила от 01.01.2019 година се отнася само за 2 от видовете МПС – мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW, съответстващи на „Евро 4“, а по ал. 3 на чл. 59 от ЗМДТ законовата промяна се отнася и за автобуси, товарни автомобили до 3,5 т, влекачи за ремарке, седлови влекачи. При извършена служебна проверка на интернет страницата на Община Дряново, секцията за Общински съвет – Дряново, се установява, че след подаване на протеста процесната Наредба е публикувана в редакция след измененията с Решение № 552 от 31.01.2019 година на Общински съвет – Дряново, съгласно които чл. 51, ал. 1 от Наредбата е отменен, а ал. 2, 3 и 5 са с изменени редакции. Посоченото Решение е представено по делото като част от административната преписка /л. 122-125/, както и заверен препис на текст от Наредбата в редакцията след измененията с Решение № 552 от 31.01.2019 година на Общински съвет – Дряново /л. 126-138/. При така установените факти настоящият съдебен състав намира, че по отношение чл. 51, ал. 1 от Наредбата е налице отрицателна предпоставка за воденето на настоящото производство, тъй като посочената по горе разпоредба от Наредбата е била отменена преди подаване на процесния протест, като обнародването на отмяната – като условие за влизане в сила на отмяната - е станало след подаване на протеста, т.е. към момента на постановяване на настоящото съдебно решение протестираната разпоредба липсва като правна норма в действащото право и това лишава протеста от предмет в тази му част, което налага оставяне на протеста без разглеждане и прекратяване на производството в тази му част. По отношение на ал. 2, 3 и 5 на чл. 51 от Наредбата също е налице отрицателна предпоставка за воденето на настоящото производство по чл. 159, т. 3 от АПК във връзка с чл. 196 от АПК, тъй като оспорената разпоредба е оттеглена с изменението ѝ по нормативен ред, като обнародването на изменението – като условие за влизане в сила – е станало след подаване на процесния протест. Протестът следва да бъде оставен без разглеждане в тази му част, а производството по делото - прекратено. В случая не е налице изявление за изменение на предмета на оспорването, което да се счита за заявено и срещу новата редакция на горепосочените разпоредби, а и подобно изявление би било недопустимо. В настоящата хипотеза протестирането на новите редакции, ако е налице преценка, че

също противоречат на нормативен акт от по-висок ранг, може да бъде реализирано само с подаването на нов протест, с изпълнение на процедурата по чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 и 2 от АПК, и при нова преценка за допустимост на протеста.

Чл. 52, ал. 4 от Наредбата се протестира с доводи за противоречие с чл. 60, ал. 6 от ЗМДТ, който предвижда няколко начина за удостоверяване заплащането на пътния данък, а Наредбата лишава лицата от ползване на един от способите, уредени в закона. При извършена служебна проверка на интернет страницата на Община Дряново, секцията за Общински съвет – Дряново, се установява, че след подаване на протеста процесната Наредба е публикувана в редакция след измененията с Решение № 552 от 31.01.2019 година на Общински съвет – Дряново, съгласно които чл. 52, ал. 4 от Наредбата е с изменена редакция. Посоченото Решение е представено по делото като част от административната преписка /л. 122-125/, както и заверен препис на текст от Наредбата в редакцията след измененията с Решение № 552 от 31.01.2019 година на Общински съвет – Дряново /л. 126-138/. При така установените факти настоящият съдебен състав намира, че по отношение чл. 52, ал. 4 от Наредбата е налице отрицателна предпоставка за воденето на настоящото производство по чл. 159, т. 3 от АПК във връзка с чл. 196 от АПК, тъй като оспорената разпоредба е оттеглена с изменението ѝ по нормативен ред, като обнародването на изменението – като условие за влизане в сила – е станало след подаване на процесния протест. Протестът следва да бъде оставен без разглеждане в тази му част, а производството по делото - прекратено. В случая не е налице изявление за изменение на предмета на оспорването, което да се счита за заявено и срещу новата редакция на горепосочените разпоредби, а и подобно изявление би било недопустимо. В настоящата хипотеза протестирането на новата редакция, ако е налице преценка, че също противоречи на нормативен акт от по-висок ранг, може да бъде реализирано само с подаването на нов протест, с изпълнение на процедурата по чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 и 2 от АПК, и при нова преценка за допустимост на протеста.

Разпоредбата на чл. 59, ал. 1, т. 5 от Наредбата, според която лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на чл. 56, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място, като намалението се ползва при условие, че към декларацията по чл. 61н от Закона за местните данъци и такси за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара, се протестира с доводи за противоречие с чл. 61м, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ. Очевидно е текстовото несъответствие на текста на Наредбата с посочения по-горе текст от ЗМДТ, изразяващо се в това, че в разпоредбата на ЗМДТ са премахнати т. 12 и т. 13 от Приложение 4 към глава втора, раздел VI, т.е. ограничен е кръгът от дейностите, за упражняване на които се ползва намалението, а в текста от Наредбата в публикуваната и представена по делото версия е изпуснато, че към декларацията по чл. 61н следва да бъде приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара, което прави текста на Наредбата неясен. В случая решаващо е това, че предвиденото в закона облекчение за заплащане на патентен данък е лимитирано само за занаятите, които извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 и не може да се прилага разширително, като това не може да се регламентира и с акт от по-ниска степен. Въпросът за данъчните облекчения за облаганите с патентен данък дейности и поредността за ползването им е уреден в закона, в съответствие с чл. 60, ал. 2 от КРБ, съгласно който данъчни облекчения и утежнения могат да се установяват само със закон. В този смисъл дадената в чл. 59, ал. 1, т. 5 от Наредбата уредба попада извън предметния обхват на правомощието на общинския съвет по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ да определи размера на данъка. Нарушена е разпоредбата на чл. 8 от ЗНА, като са уредени

отношения, които вече са уредени от нормативен акт от по-висока степен, което обуславя нищожност на чл. 59, ал. 1, т. 5 от Наредбата.

Относно процедурата по приемане на процесната Наредба настоящият съдебен състав излага следните съображения:

Съгласно чл. 28 от ЗНА, в относимата към момента на приемане на процесната Наредба редакция от ДВ, бр. 46 от 2007 година, проектът на нормативен акт заедно с мотивите, съответно доклада към него, се внася за обсъждане и приемане от компетентния орган. Според ал. 2 на чл. 28 мотивите, съответно докладът, съдържат: 1. причините, които налагат приемането; 2. целите, които се поставят; 3. финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; 4. очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива и 5. анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. Според 3 на чл. 28, проект на нормативен акт, към който не са приложени мотиви, съответно доклад, съгласно изискванията по ал. 2, не се обсъжда от компетентния орган.

От представената по делото преписка по приемане на процесната Наредба се установява, че Наредбата е приета по предложение на Кмета на Община Дряново /л. 35/, по мотивите, представени на л. 34 от делото, които се изчерпват с посочване, че през м. декември на 2007 година Народното събрание е приело промени в ЗМДТ, според които изброени местни данъци ще постъпват в общинския бюджет, и цитиране на разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ. Налице са данни, че мотивите са публикувани на 27.12.2007 година, а Наредбата е приета на 28.01.2008 година с Решение № 34 от 28.01.2008 година на Общински съвет – Дряново.

За да е незаконосъобразен подзаконовият административен акт поради липсата на мотиви не е необходимо да липсват мотиви въобще, а е достатъчно изложените мотиви да не отговарят на всички изисквания относно тяхното съдържание, регламентирани в чл. 28, ал. 2 от т. 1 до 5 от ЗНА – в този смисъл е Решение № 13033 от 1.12.2016 г. на ВАС по адм. д. № 9073/2016 г., 5-членен с-в. В Решение № 11674 от 5.11.2015 г. на ВАС по адм. д. № 9747/2014 г., IV отд., оставено в сила с Решение № 2022 от 23.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 294/2016 г., 5-членен с-в, е прието, че задълженията на съставителя на проекта, предвидени в чл. 28, ал. 2 ЗНА, да включи определено съдържание в мотивите, респ. в доклада, са императивно зададени и целят гарантиране на принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност. По този начин ЗНА придава изключително значение на мотивирането на предложението за приемане на нормативен акт и възможността за предварителното му разгласяване и обсъждане с всички заинтересовани страни. Проект на нормативен акт, към който не са приложени мотиви, съответно доклад, по силата на ал. 3 на чл. 28 от ЗНА не следва да се обсъжда от компетентния орган. Проектът за подзаконов нормативен акт следва да бъде известен преди внасянето му за обсъждане. Заедно с мотивите, съответно доклада към него, същите трябва да са публикувани и да са станали достояние на всички заинтересовани лица, за да могат същите да се запознаят с тях и реално да упражнят правото си на предложения и становища по проекта. Описанието на съдържанието на нормативния акт не представлява мотиви по смисъла на чл. 28, ал. 2 ЗНА, в който смисъл са мотивите на Решение № 10207 от 27.07.2018 г. на ВАС по адм. д. № 5604/2017 г., VIII отд. Липсата на мотиви съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила съгласно императивните изисквания по смисъла на чл. 28 от ЗНА, касаещи приемането на цялата Наредба, и представлява достатъчно основание за отмяната на протестираните в настоящото производство текстове от нея. Изискването за наличие на мотиви към проектите за наредби и/или техните изменения и допълнения, съответно липсата им – за нарушение на административно-производствените правила съгласно императивните изисквания на закона, е признато в Решение № 9508 от 13.07.2009 г. на ВАС по адм. д. № 5999/2009 г.,

VII отд., Решение № 1963 от 12.02.2014 г. на ВАС по адм. д. № 6253/2013 г., III отд., Решение № 7903 от 21.06.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2885/2017 г., VIII отд., Решение № 10786 от 10.09.2018 г. на ВАС по адм. д. № 10812/2017 г., III отд. и др.

Допуснатото съществено нарушение в процедурата по приемане на процесната Наредба представлява самостоятелно основание за отмяна на протестраните и действащи към момента текстове, независимо дали е констатирано противоречие с нормативен акт от по-висок ранг и/или липса на компетентност.

Съдът не дължи произнасяне по въпроса за разносните поради липса на искания от страните.

Водим от горното и на основание чл. 159, т. 3 и 193, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ протест на прокурор при Районна прокуратура – Габрово против чл. 48, ал. 2, т. 5, чл. 49, ал. 1, 2 и 6, чл. 51, ал. 1, 2, 3 и 5 и чл. 52, ал. 4 от Наредбата за определянето и администрирането на местните данъци на територията на Община Дряново, приета с Решение № 34 от 28.01.2008 година на Общински съвет – Дряново, и **ПРЕКРАТЯВА** производството по настоящото дело в тази му част.

ОТМЕНЯ чл. 24, ал. 1 от Наредбата за определянето и администрирането на местните данъци на територията на Община Дряново, приета с Решение № 34 от 28.01.2008 година на Общински съвет – Дряново.

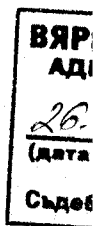
ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на чл. 40, ал. 4 и чл. 59, ал. 1, т. 5 от Наредбата за определянето и администрирането на местните данъци на територията на Община Дряново, приета с Решение № 34 от 28.01.2008 година на Общински съвет – Дряново.

Решението в частта, с която производството се прекратява, подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок, а в останалата част - на касационно обжалване и протест пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

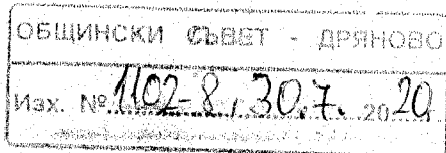
Решението, след влизането му в сила, да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ не се чете

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/ не се чете

2. /п/ не се чете

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ДРЯНОВО

**ДО
ОБЛАСТНИЯ УПРАВИТЕЛ
НА ОБЛАСТ ГАБРОВО
5300 ГР. ГАБРОВО
ПЛ. „ВЪЗРАЖДАНЕ“ №5**

С обратна разписка!

КМЕТА НА ОБЩИНА ДРЯНОВО

ОТНОСНО: Решение №72/25.06.2020г на Административен съд – Габрово по адм. дело №36/2020г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПЕТКОВА, УВАЖАЕМИ Г-Н ПАНЧЕВ,

Във връзка с получено съобщение от Административен съд – Габрово, че против горепосоченото решене не са постъпвали касационни жалби и протести, приложено изпращам копие от съобщението и Решение №72/25.06.2020г на АС – Габрово.

Приложение: съгласно текста.

С уважение,

ТОДОР ГЕОРГИЕВ

Председател на Общински съвет – ~~Дрян~~ово

---

intertek

Total Quality. Assured.
ISO 9001:2015
№ QMS 070716-03
OHSAS 18001:2007
№ OHS 070716-04

5370 Дряново, ул. Бачо Киро 19
тел: 0676/7 29 61
e-mail: predsedatel@dryanovo.bg
www.obs-dryanovo.com